

Arrest

nr. 236 160 van 28 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat T. DEPOORTERE
Britselei 47-49/5 en 7
2000 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 19 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 januari 2020 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 19 maart 2020.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2020 met toepassing van artikel 3, zesde lid, van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken.

Gelet op de pleitnota van 18 mei 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2019 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming

overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

2. Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of”

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

3. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Bij het zoals bepaald in het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 15 februari 2019, werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst. Het nieuwe KB van 15 december 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3 van de wet van 15 december 1980, in werking getreden op 3 februari 2020, duidt Georgië opnieuw aan als een veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

4. Het is in dit geval duidelijk dat verzoeker afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zijnde Georgië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in zijn hoofd geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven die aantonen dat, ondanks zijn afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar.

In de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op grond van zijn verschillende vaststellingen, dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij werkelijk lid was van de UNM, dat hij werkelijk voor de UNM als verkiezingswaarnemer optrad, dat hij naderhand het slachtoffer zou zijn geworden van ernstig geweld omwille van zijn rol als verkiezingswaarnemer, en dat hij hiervoor de bescherming zou hebben ingeroepen van de politie, maar deze bescherming hem niet verleend zou zijn, dan wel dat deze ontoereikend was. Verzoeker maakt, zo luidt de beslissing, niet aannemelijk dat hij slachtoffer werd van politiek geïnspireerd geweld en dat hij hierbij niet op de bescherming van zijn nationale overheid zou kunnen rekenen in Georgië. De door verzoeker neergelegde documenten zijn, zo wordt opgemerkt, niet van aard deze appreciatie in positieve zin om te buigen, waarbij o.a. wordt vastgesteld dat verzoeker diverse valse bewijsstukken voorlegt.

De commissaris-generaal weigert verzoeker internationale bescherming en beschouwt diens verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, §2 van de Vreemdelingenwet. Hij besluit dat verzoeker geen substantiële redenen opgeeft om zijn land van

herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter geheel in gebreke blijft. Verzoeker beperkt zich immers louter tot het beknopt uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging en het formuleren van algemene beweringen en kritiek.

Waar verzoeker (s raadvrouw) "De Belgische staat, vertegenwoordigd door Mevrouw de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en Asiel en Migratie, met kantoren gevestigd (...)" als verwerende partij aanduidt en in het verzoekschrift o.a. wordt aangevoerd dat "De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding.", wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing genomen werd door/van de hand is van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat als enige bevoegd is om de (kennelijke) gegrondheid van verzoeken om internationale bescherming te beoordelen en de enige gespecialiseerde instantie met een onderzoeksbevoegdheid is.

Voorts lijkt verzoeker(s raadvrouw) zich bovendien van procedure te vergissen waar wordt geopperd dat "Verwerende partij dient rekening te houden met alle elementen in het dossier: de duur van het verblijf in België, de leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie sociale culturele integratie in België en de banden met het herkomstland". De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om middels overtuigende, concrete en geloofwaardige elementen in concreto aan te tonen dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoeker blijft hier evenwel in gebreke, zo blijkt uit de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing die op generlei wijze worden weerlegd of ontkracht door verzoeker, die hiertoe zelfs geen ernstige poging onderneemt.

Betreffende verzoekers argumentatie dat "Indien verzoeker dient terug te keren naar Georgië kan hij zijn gezinsleven niet beleven aangezien zijn gezin woonachtig is te België. Dit zou een schending betekenen van artikel 8 EVRM", wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing enkel de beoordeling inhoudt van het verzoek om internationale bescherming, maar het privé- en gezinsleven van verzoeker met zijn in België verblijvende echtgenote en kinderen onverlet laat. De weigeringsbeslissing heeft, in weerwil van wat verzoeker voorhoudt, niet automatisch tot gevolg dat verzoeker van de rest van zijn familie gescheiden zou worden. Bijgevolg wordt de schending van artikel 8 van het EVRM niet dienstig aangevoerd (cf. RvS 3 juni 2019, nr. 13.339 (c)).

Dergelijk algemeen en allermint ernstig verweer vanwege verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, te ontkrachten. Het relaas is geenszins aannemelijk of geloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Verzoeker voert voorts geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Georgië."

2. Met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de Vreemdelingenwet, heeft verzoekende partij voor de inwerkingtreding van het bijzondere machtenbesluit nr.19 van 5 mei 2020 gevraagd om gehoord te worden. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit heeft verzoekende partij een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient te worden benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd

worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3. De Raad stelt in voorliggende zaak vast dat verzoekende partij in de pleitnota van 18 mei 2020 de inhoud van haar verzoekschrift integraal herneemt. Daar verzoekende partij in de pleitnota geen repliek formuleert op de in de beschikking van 5 maart 2020 opgenomen grond, dient erop gewezen dat zij hierbij dan ook in het geheel niet ingaat op voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Derhalve dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet betwist.

4. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Georgië.

5. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS